

ли", или се появявали нови в резултат на вътрешни миграции.

Следвайки вероятно тази тенденция, сливенският вакъф на имарета Мурадие според един опис-извлечение (*иджмал дефтер*) от 9.03.1614 г.¹³ вече включвал следните селища към **каза** (околия) - самото Ислимие (81 джизие-ханета), махала Тома (120 д.х.)¹⁴, село Дерз (87 д.х.), село Кадь (43 д.х.),¹⁵ село Кълъчхор (75 д.х.), село Йенидже (160 д.х.)¹⁶ село Китаплу¹⁷ (51 д.х.) и село Чаирлу (16 д.х.)¹⁸. Общо този сегмент от вакъфа на Мурад II брои 633 джизие ханета в първата половина на 17 в.

Очевидна е голямата промяна в първоначалния обхват на дарената територия - между 15 в. и 17 в. са изчезнали две, а са се появили няколко нови селища. Особено любопитно между тези нови села е **Кълъчхор**, което е останало неустановено и нелокализирано. В него почти сигурно можем да разпознаем **Клуцохор**, по-сетнешната известна махала на Сливен и негов днешен квартал. Самият Табаков не може да обясни това странно название, което по форма изглежда гръцки вариант - то съдържа и съставната гръцка дума "хор/ие", т.е. село. Първата част от названието в регистъра е турската дума "кълъч", сабя, но би могла да бъде и българската "ключ", извор, деформирана според езиковата специфика на турския език, който не търпи две съгласни в началото на думата. Независимо, обаче, дали първият съставен елемент е кълъч или ключ, то очевидно е гръцката редакция на името.¹⁹ Което противоречи на твърдението на Табаков, че в Сливен никога не е имало гърци и може би го опровергава.²⁰

1.6. Вакъф на Баязид II (1481-1512) в Одрин

Друг дарителски акт, който има отношение към селищата около Сливен, е вакъфнамето на Баязид II от 1493 г.²¹, с което султанът дарявал села, по-точно приходът от тези села, за издръжката на своя джамийски комплекс (*кюлие*) в Одрин.

Строежът на комплекса Баязидие, състоящ се от джамия, медресе²², имарет и болница, започнал още на 23.IV.1484 г., когато Баязид II се намирал в Одрин и се готвел за военен поход към Кили и Аккерман. За издръжката на комплекса султанът учредил фондация върху приходите от 90 села и мезри²³, пръснати из цяла Румелия.

Гьокбилгин е публикувал два от трите оригинални варианта на учредителния акт на Баязид II - кратък от 1485 г. и подробен - с дата 14. VIII. 1493 г. В краткия акт